

ŠTÁTNY PEDAGOGICKÝ ÚSTAV

ŠTÁTNY VZDELÁVACÍ PROGRAM

SLOVENSKÝ JAZYK A LITERATÚRA

(Vzdelávacia oblasť: Jazyk a komunikácia)

PRÍLOHA ISCED 1

Posúdila a schválila ÚOK pre 1. stupeň ZŠ

Bratislava 2011

FUNKCIA PREDMETU

Základnou funkciou vyučovania slovenského jazyka na 1. stupni základnej školy je naučiť žiakov spisovnú podobu materinského jazyka, osvojiť si správny pravopis a gramatiku a najmä rozvíjať vyjadrovacie (komunikačné) schopnosti, a to na úrovni ústnej i písomnej.

Predmet slovenský jazyk a literatúra má komplexný charakter, pretože spája jazykovú, slohovú zložku, písanie, literárnu zložku a čítanie. Do literárnej výchovy ako integrujúci prvok možno zahrnúť takzvané tvorivé písanie. Považujeme ho i za prostriedok ako preniknúť do významovej a estetickéj hĺbky literárneho diela. Tvorivé písanie sa tak stáva pre žiaka zdrojom poznania v oblasti lexiky, syntaxe, štylistiky, noetiky a poetiky, v neposlednom rade aj čítania. Ide teda o akési spojené nádoby, kde vedomostná úroveň a zručnosti sa spätne využívajú v jednotlivých zložkách predmetu. V minulosti (chápeme tým obdobie posledných desaťročí) sa kládol v materinskom jazyku akcent najmä na zvládnutie jazykovej zložky predmetu, kde učiteľ zdôrazňoval potrebu ovládať pravopis jazyka (syntax, morfológiu, lexikológiu), pričom písomná a ústna komunikácia bola podhodnotená.

Jazyk slovenský ako vyučovací jazyk má primárne a nezastupiteľné miesto vo vyučovacích predmetoch, pretože vytvára predpoklady na zvládnutie ďalších vyučovacích predmetov. Slovenčina je štátnym jazykom na území SR. Ovládanie štátneho jazyka na dobrej úrovni zabezpečuje žiakom možnosť nielen dobre zvládnuť školské vzdelávanie, ale i úspešné uplatnenie sa na trhu práce.

Je nesporné, že úroveň výsledkov vyučovania slovenčiny v praktickom živote nie je uspokojivá, ba ovládanie jazyka nie je na patričnej úrovni. Máme na mysli používanie spisovnej formy jazyka v úradoch, v televízii, v rozhlase, iných médiách a kultúrnych ustanovizniach. Príčin je hneď niekoľko. Jazyk musí žiak dobre poznať, aby ho mohol dobre využívať, aby ním mohol myslieť, cítiť. Bez jazyka niet komunikácie, je stavebným materiálom nášho konania, je pilierom vedomostí. Každá zložka jazyka vplýva na jazykový prejav žiaka a odráža sa v jeho myslení.

Jazyk slovenský v 1. ročníku základnej školy má prioritné a špecifické postavenie. Schopnosť čítať a písať je jedna zo základných životných kompetencií, ktorých základ žiaci získavajú práve v 1. ročníku ZŠ. Žiak si z predškolského obdobia prináša so sebou určité jazykové zručnosti a návyky, ktoré má následne rozvíjať z viacerých aspektov. K hlavným aspektom patrí rozvoj slovnej zásoby, získanie základov pravopisu a znalostí z oblasti literatúry, ktoré by mal zvládať na elementárnej úrovni. V rámci zložky čítanie a literárna výchova by sa mal dôraz klásť na čítanie s porozumením. Nezanedbateľnou je i emocionálna stránka jazykovej výchovy – vytváranie kladného vzťahu k čítaniu a knihám, a prostredníctvom nich k materinskému jazyku, ako nositeľovi národných tradícií a formovania národného povedomia žiaka. Písanie je základným nástrojom gramotnosti a zároveň slúži aj ako prostriedok dorozumievací a komunikačný. Na hodinách písania sa žiaci učia písať predpísané tvary písmen a číslíc (latinka) s ohľadom na dodržiavanie hygienických a estetických zásad. V oblasti slohu sa učia žiaci vyjadrovať v krátkych ústnych prejavoch, odpovedajú na otázky, vedú sformulovať prosbu a poďakovanie, vedú sa ospravedlniť, poblahoželať blízkym osobám, formulovať krátku správu.

CIELE PREDMETU

Cieľom jazykového vyučovania je naučiť žiakov nielen základné pojmy a poučky, ale naučiť ich myslieť v súvislostiach, komunikovať (ústne a písomne) na primeranej úrovni a naučiť ich rozumieť jazykovým prejavom z obsahovej stránky. Nezanedbateľnou je i literárna zložka jazyka. Prostredníctvom nej sa žiaci zoznamujú s literárnymi dielami a ich tvorcami a vytvárajú si k nim kladný vzťah.

Cieľom vyučovania slovenského jazyka na 1. stupni ZŠ je predovšetkým:

- osvojiť si základy písanej reči (čítania a písania),

- poskytovať bohaté skúsenosti s významom – komunikačnou a vzdelávacou funkciou písanej reči,
- osvojiť si elementárne vedomosti v rovine lexikálnej, morfolologickej, syntaktickej a štylistickej,
- osvojiť si základné pravidlá pravopisu a znalosť písma,
- získať základné poznatky o zvukovej stránke jazyka,
- osvojiť si návyky správnej výslovnosti,
- poznávať jazykové prostriedky a vedieť ich využívať v jazykovom systéme,
- prehlbovať si zručnosť jednoduchého a súvislého vyjadrovania sa,
- jazykové prostriedky vedieť vzájomne prepájať v jazykovom systéme,
- viesť žiakov k presnému mysleniu a jeho využitiu v oblasti komunikácie (ústnej aj písomnej).

Metódy a formy, ktoré vedú k dosiahnutiu cieľa, ktorým je spisovné ovládanie reči v ústnom i písomnom prejave sú rôzne a rôzni autori ich odporúčajú používať individuálne. Ide najmä o to, aby boli čo najúčinnnejšie a najefektívnejšie pre daný druh učiva, s ohľadom na toho ktorého žiaka. Doteraz bola situácia taká, že mnohí učitelia (a je ich väčšina i dnes) žiadajú presné usmerňovanie, návody na vyučovanie, konkrétne odporúčania, a to tak v metódach a formách ako i v učebných osnovách. Tak sme boli zvyknutí roky v učiteľskej praxi. Bolo to násilné, ale pohodlné, bez akejkoľvek individuálnej zodpovednosti a najmä bez tvorivosti. Tvorivosť je ten prvok, ktorý sa má uplatňovať nielen v didaktike predmetu, ale rovnako u žiaka ako i učiteľa.

Výsledkom tvorivej spolupráce učiteľ – žiak je správne používanie jazyka a jeho uplatňovanie v praktickom živote aj v písomnom prejave. Tento proces by sa mal diať automaticky bez toho, aby si žiak uvedomoval zákonitosti stavby jazyka a jeho usporiadania.

Systematická spolupráca pôsobiaca v interakcii učiteľ – žiak bude smerovať k hlbšiemu poznaniu materinského jazyka, k väčšej hrdosťi a úcte k jazyku, čo v praxi znamená, že žiaci budú svoj jazyk poznať, budú ho vedieť používať, budú ním tvorivo myslieť a bez ťažkosti sa budú ním aj písomne vyjadrovať.

Kompetencie - spôsobilosti, ktoré je potrebné zvládnuť v procese vyučovania materinského jazyka, a ktoré sa opierajú o **klúčové** (základné) kompetencie.

Zaraďujeme sem:

Poznávacie a rečové kompetencie

Percepčno-motorické zručnosti:

1. čítať písmená abecedy a arabské číslice aj v súvislosti s učivom v matematike,
2. odpísať alebo podľa diktovania napísať jednoduchý text a arabské číslice.

Pamäťové, klasifikačné a aplikačné zručnosti:

1. zapamätať si základné informácie a vedieť ich použiť v praxi,
2. v písomnom prejave aplikovať pravopisnú normu určenú pre 1. ročník ZŠ.

Analytické zručnosti:

1. fonologické schopnosti – analýza zvukovej roviny jazyka na úrovni vety, slova, slabiky, identifikácie rýmu a aliterácií,
2. v prípravnej etape nácviku čítania vedieť analytickými činnosťami v spojení s využívaním sluchového rozlišovania hlások určiť prvú hlásku slova. Ovládanie detailnej analýzy slova podriadiť postupne sa rozširujúcim čitateľským schopnostiam

žiacov v šlabikárovom (návčičnom) období, a to v stúpajúcej náročnosti od slabík po jednoduché slová.

Tvorivé zručnosti:

1. porozprávať krátky príbeh (vlastný zážitok alebo vymyslený príbeh),
2. porozprávať príbeh podľa predlohy (podľa obrázkov, podľa názvu),
3. dokončiť rozprávanie alebo neukončenú rozprávku alebo iný literárny žáner,
4. zdramatizovať kratší prozaický alebo básnický text. Žiaci si rozdelia úlohy z textu a snažia sa zahrat' krátky príbeh z textu. Dbáme na správny prednes, artikuláciu, gestikuláciu, pohyb.

Verejná prezentácia textu, verejný prejav:

1. pri ústnom prejave dodržiavať správne dýchanie, artikuláciu a spisovnú výslovnosť na (primeranej) úrovni žiaka 1. ročníka ZŠ,
2. osvojiť si výslovnosťnú normu s uplatnením suprasegmentálnych javov,
3. reprodukovať umelecký text (doslovne, podrobne, stručne). Ak učiteľ spozoruje, že žiak sa len veľmi ťažko naučí naspamäť básničku alebo iný text, môže ho vyzvať, aby sa ho naučil aspoň stručne alebo aby ho podrobne zreprodukoval.

Informačné zručnosti:

1. naučiť žiaka poznať a používať jazykové slovníky a príručky (platí od 2. ročníka ZŠ a na primeranej úrovni).

Komunikačné zručnosti:

1. adekvátne komunikovať s prihliadnutím na komunikačnú situáciu,
2. vyjadrovať sa neverbálne a reagovať na neverbálnu komunikáciu,
3. naučiť žiaka verejne sa prezentovať a obhájiť si vlastný názor.

Pojmy

Písanie:

samohlásky, dvojhásky, spoluhlásky, arabské číslice,
písmená: malé, veľké, písané, tlačené.

Zvuková stránka jazyka:

slabiky, slová, delenie hlások na samohlásky – spoluhlásky – dvojhásky,
samohlásky: krátke – dlhé (rozdelenie a názvy len v 2. ročníku ZŠ, v 1. ročníku poznávať samohlásky len informatívne),
spoluhlásky: tvrdé – mäkké (podobne ako samohlásky),
dlžeň, mäkčeň, vokáň, bodka, otáznik, výkričník, čiarka, zátvorka, dvojbodka,
melódia vety: oznamovacej, opytovacej, rozkazovacej, želacej, zvolacej,
slabikotvorné hlásky l, í, r, f,
výslovnosť a výskyt ä.

Syntaktická/skladobná rovina:

jednoduchá veta, triedenie viet podľa obsahu na: oznamovacie, opytovacie, rozkazovacie, želacie a zvolacie.

Sloh:

pozdrav, oslovenie, tykanie/vykanie, predstavenie sa, privítanie, rozlúčenie, prosba/želanie, poďakovanie, ospravedlnenie – ústne, ospravedlnenie s vysvetlením, vyjadriť súhlas – nesúhlas, blahoželanie ústne/písomné.

Obsah:

Jazyk slovenský v 1. roč. ZŠ sa člení na dve základné zložky **čítanie** a **písanie**. To znamená, že jedna vyučovacia hodina obsahuje obidve zložky. Poradie a dĺžku týchto častí si určuje učiteľ sám v závislosti od náročnosti preberaného učiva a podľa aktuálnych potrieb triedy. Ak to učiteľ považuje za prospešné, môže fyzicky náročnejšie písanie rozdeliť v rámci jednej vyučovacej hodiny na dve kratšie časti.

Príklady variabilnosti členenia jednej vyučovacej hodiny jazyka slovenského v 1. ročníku:

1. čítanie – písanie,
2. písanie – čítanie,
3. písanie – čítanie – písanie.

Ostatné zložky slovenského jazyka – **literatúra, jazyková výchova a sloh** sú organickou súčasťou týchto dvoch základných zložiek, a preto na ne nie sú vyčlenené osobitné hodiny. To znamená, že súbežne s osvojovaním čítania a písania plní učiteľ ďalšie úlohy vyplývajúce z týchto zložiek:

- rozvíja komunikačné a vyjadrovacie schopnosti žiakov so zameraním sa na kultúru jazyka,
- rozširuje slovnú zásobu žiakov, najmä tým, že sa vo svojom vyjadrovaní neobmedzuje len na okruh slov doteraz deťom známym, ale postupne zaraďuje i výrazy, ktoré zatiaľ v slovníku detí chýbajú,
- dbá na čistotu jazyka, najmä prostredníctvom vlastného vzorného vyjadrovania,
- zoznamuje deti s pravopisnými javmi v rozsahu určenom v časti PÍSANIE,
- prostredníctvom vlastného hlasného čítania zoznamuje deti s rôznymi literárnymi útvarmi primeranými veku, najmä so zameraním na ich citové pôsobenie. Využíva k tomu predovšetkým texty zo šlabikára a čítanky a inú vhodnú detskú literatúru, najmä od slovenských autorov. Vedie so žiakmi rozhovory o prečítanom, kladie otázky, dbá na formovanie postojov k čítaniu s porozumením.

Obsah čítania a písania v 1. ročníku je rozčlenený do troch období:

prípravné,
návčičné (šlabikárové),
čítankové.

PRÍPRAVNÉ OBDOBIE

Dĺžka prípravného obdobia môže byť variabilná (3 – 5 týždňov), v odôvodnených prípadoch i viac. Je závislá i od pregramotných (predčitateľských) skúseností detí, ktoré môžu výrazným spôsobom proces prípravy urýchliť. Dĺžka prípravného obdobia závisí od potrieb detí, ale aj od koncepcie, metód a obsahu prípravného obdobia v jednotlivých používaných učebniciach. Základným cieľom prípravného obdobia je však pripraviť deti na proces osvojovania si čítania a písania, bez ohľadu na zvolené učebnice a metódy. V rámci zachovania kontinuity vývinu je dôležité – v rámci možností – vychádzať z predškolských skúseností žiakov, nadväzovať na doterajšie vedomosti, uplatňovať ich v učení a ďalej ich rozvíjať.

ČÍTANIE

Prípravné obdobie

V súčasnosti sa na vyučovaní čítania v 1. ročníku používajú vzhľadom na **platné** používané učebnice dve základné metódy:

- hlásková analyticko-syntetická,
- syntetická metóda.

V súčasnosti sa vo vyučovaní elementárneho čítania uplatňujú dve metódy vychádzajúce z pôvodnej analyticko-syntetickej metódy. V pôvodnej analyticko-syntetickej metóde sa kladie dôraz na analytické činnosti s následnými syntetickými činnosťami. Druhá metóda by sa dala charakterizovať ako syntetická metóda s využitím niektorých najjednoduchších prvkov analytickej metódy. Preto zaradenie základného učiva v jednotlivých obdobiach nácviku čítania, **najmä jeho časové zaradenie**, si musí prispôsobiť samotný učiteľ, podľa toho, ktorú metódu používa.

Prehľad základných tematických celkov prípravného obdobia podľa používaných metód

Rozdielne obsahy prípravného obdobia, ktoré sú uvádzané pri jednotlivých metódach nepredstavujú súbor povinného učiva, ale ich treba chápať ako prostriedok týchto metód na dosiahnutie cieľa: naučiť žiakov čítať.

Pre hláskovú analyticko-syntetickú metódu:

1. rozvoj komunikačných a vyjadrovacích schopností,
2. analytické činnosti: veta, slovo, slabika,
2. grafické znázorňovanie vety,
4. grafické delenie slov na slabiky,
5. určovanie pozície hlások v slove,
6. detailná analýza slova na hlásky – určovanie pozície hlások v slove,
7. poznávanie písmen,
8. čítanie slov po písmenách.

Pre syntetickú metódu:

1. rozvoj komunikačných a vyjadrovacích schopností,
2. veta, slovo, slabika – len v praktických činnostiach,
3. analytické činnosti – len analýza slova na slabiky – v praktických činnostiach – rozlišovanie a určovanie prvej hlásky slova,
4. cvičenie sluchového a zrakového rozlišovania,

5. zoznamovanie sa s písmenami veľkej tlačenej abecedy prostredníctvom nápovedných obrázkov a sluchového rozlišovania hlások na začiatku slova,
6. sluchová syntéza hlások do slabiky,
7. písanie veľkých tlačených písmen – ako podpora pochopenia princípu čítania,
8. pokusné čítanie slabík a jednoduchých slov.

NÁCVIČNÉ (ŠLABIKÁROVÉ) OBDOBIE

Cieľom nácvičného obdobia je osvojovanie si čítania v týchto tematických celkoch:

1. využívanie písmen veľkej tlačenej abecedy pri čítaní pre uľahčenie a urýchlenie chápania princípu čítania,
2. osvojovanie – čítanie písmen slovenskej abecedy – v závislosti na poradí, ako sú uvedené v používaných platných učebniciach,
3. detailná analýza slov a určovanie pozície hlások v slove,
4. čítanie slabík, slov, viet a krátkych textov, ktoré obsahujú otvorené slabiky,
5. čítanie slabík, slov, viet a krátkych textov, ktoré obsahujú slabiky so spoluhláskovou skupinou,
6. čítanie slabík, slov, viet a krátkych textov, ktoré obsahujú viacnásobnú spoluhláskovú skupinu,
7. čítanie slabík, slov viet a krátkych textov, ktoré obsahujú slabičné r - ř, l - ľ,
8. čítanie písaných písmen, slabík, slov, viet a krátkych súvislých textov.

Ďalšie ciele plnené v rámci zložky čítanie:

1. v praktických činnostiach oboznámiť žiakov s funkciou týchto interpunkčných znamienok: bodka, čiarka, otáznik, výkričník, dvojbodka, úvodzovky, rozdeľovník,
2. v praktických činnostiach rozumieť pojmom rozprávka, príbeh, báseň, text, nadpis, riadok, autor,
3. v praktických a hravých činnostiach viesť žiakov k uvedomovaniu si významu a špecifických funkcií čítania a písania v každodenných životných situáciách.

ČÍTANKOVÉ OBDOBIE

Šlabikárovým obdobím je ukončený nácvik čítania a písania. Čítankové obdobie treba chápať ako obdobie zdokonaľovania nadobudnutých zručností (spôsobilosti), ale najmä obdobím ich využívania pri čítaní s porozumením v praktických i vzdelávacích činnostiach.

Ciele čítankového obdobia sú zamerané na:

1. zdokonaľovanie techniky čítania,
2. čítanie s porozumením,
3. cvičenie správnej intonácie,
4. voľná reprodukcia prečítaného textu,
5. vyjadrenie pocitov vyvolaných prečítaným textom (smutné, zábavné, poučné...) – vnímanie umeleckých textov rôznych žánrov,
6. príprava na prechod k tichému čítaniu.

Požiadavky na vedomosti a zručnosti:

Žiak:

- pozná a vie prečítať všetky písmená slovenskej abecedy,
- v praktických činnostiach, pri čítaní vie spájať hlásky do slabík a vie prečítať všetky typy slabík vyskytujúcich sa v slovách,

- pri čítaní dlhého menej obvyklého slova si vie pomôcť prečítaním po slabikách bez zbytočného opakovania slova a bez tichého hláskovania (takzvaného dvojitého čítania),
- chápe význam prečítaného slova (priradí slovo k obrázku a naopak) – je potrebná tolerancia k deťom s iným materinským jazykom,
- chápe obsah prečítanej vety a krátkeho súvislého textu,
- v prípade zabudnutia menej frekventovaného písmena si vie poradiť vyhľadáním písmena pomocou nápovedného obrázka,
- pri čítaní rozlišuje pojmy: *text, riadok, článok, nadpis*,
- v praktických činnostiach pozná funkciu interpunkčných znamienok: *bodka, otáznik, výkričník, čiarka, spojovník*,
- intonačne správne číta izolované krátke oznamovacie a opytovacie vety.

(*Poznámka:* väčšina detí 1. ročníka číta niektoré vety v súvislých textoch čiastočne intonačne nesprávne kvôli neschopnosti predvídať koniec vety – najmä pri prvom čítaní textu. Táto schopnosť je závislá na technike a rýchlosti čítania, ktoré sa plne rozvinie až v ďalších ročníkoch).

PÍSANIE

Prípravné obdobie

Obsah písania v prípravnom období je zameraný na získavanie a zdokonaľovanie predpokladov na konkrétne písanie v neskoršom – v nácvičnom období. Spočíva predovšetkým v plnení nasledujúcich cieľov:

1. systémom uvoľňovacích cvikov zlepšovať predovšetkým predpoklady na zlepšenie jemnej motoriky zápästia a prstov tak, aby žiak mohol v období nácviku písania zvládnuť nároky, ktoré naň písanie kladie,
2. nácvik písania prípravných cvikov, ktoré sú základnými prvkami písmen v postupnosti od jednoduchých po zložitejšie,
3. rozvíjanie analytických schopností – schopností postrehnúť základné čiary a línie v jednotlivých písacích cvikoch, neskôr i v samotných písmenách, čo eliminuje často neprimerané množstvo cvičného písania.

Nácvičné obdobie

Čítanie a písanie nemusí nutne prebiehať súčasne, v zmysle čo čítame, to píšeme. Vo vyučovacom procese je možné, najmä vtedy, keď je proces nácviku čítania podporovaný písaním veľkých tlačených písmen neviazať písanie na postup v čítaní, ktorý je prirodzene rýchlejší.

Cieľom písania v nácvičnom období je osvojovanie si písania v týchto tematických celkoch:

1. osvojovanie si písania písmen slovenskej abecedy v poradí závislom od používaných učebníc a písaniek,
2. spájanie písmen do slabík a slov,
3. odpis písaných písmen, slabík, slov a viet,
4. prepis tlačených písmen, slabík, slov a viet,
5. písanie slov a jednoduchých viet podľa diktovania,
6. podporovanie vlastného a tvorivého písania veľkou tlačenou abecedou.

(*Poznámka:* jednotlivé tematické celky v tomto prípade neprebiehajú v časovom slede za sebou, ale súbežne).

Pravopisné javy:

1. správna skladba slova (týka sa vynechávania a zámény hlások),
2. veľké písmeno na začiatku vety,
3. ukončenie oznamovacej, opytovacej a rozkazovacej vety,
4. písanie osobných mien,
5. označovanie dlhej samohlásky.

Čítankové obdobie

Ciele písania v čítankovom období sú zamerané na:

1. zdokonaľovanie techniky písania,
2. odpis a prepis textu,
3. písanie podľa diktovania,
4. precvičovanie pravopisných javov predpísaných pre 1. ročník,
5. vytváranie spôsobilostí samostatne sa písomne vyjadrovať.

Požiadavky na vedomosti a zručnosti

Žiak vie používať písmená písanej abecedy a arabské číslice v nasledujúcich činnostiach:

- vie čitateľne napísať písmená písanej abecedy a arabských číslic.
- dokáže správne spájať písmená v slovách,
- vie z písanej predlohy čitateľne a správne odpísať slová a krátky primeraný text,
- v praktických činnostiach (pri písaní) vie členiť vety na slová, slová na slabiky tak, aby výsledkom bolo správne napísané slovo alebo veta,
- dokáže podľa diktovania napísať slová bez vynechávania písmen,
- dokáže podľa diktovania napísať jednoduché krátke vety,
- vie k známemu obrázku napísať jeho pomenovanie (tzv. autodiktát), bez vynechávania písmen (ostatné chyby tolerujeme),
- vie správne umiestniť dĺžeň,
- vlastné mená osôb píše s veľkým začiatočným písmenom,
- na začiatku vety píše veľké písmeno,
- pri písaní rozlišuje oznamovaciu, opytovaciu a rozkazovaciu vetu.

Alternatíva pre žiakov s poruchou jemnej motoriky:

Žiakom s oneskoreným vývinom a poruchou jemnej motoriky potvrdenou psychológom umožňujeme vyjadrovať sa písomne pomocou veľkých tlačných písmen, ktoré kladú na jemnú motoriku ruky podstatne menšie nároky.

ZVUKOVÁ STRÁNKA JAZYKA

(Poznámka: túto úlohu považujeme pre pomerne veľký počet detí za výrazne dlhodobú, v 1. ročníku za ťažko zvládnuteľnú, a preto i ťažko definovateľnú, najmä z pohľadu požiadaviek na vedomosti a zručnosti detí. Vymedzenie presných požiadaviek na vedomosti a zručnosti by mohlo byť v prípade mnohých detí diskriminujúce (rečové chyby, inojazyčné prostredie).

Obsah:

- spisovná výslovnosť,
- spisovné vyjadrovanie.

JAZYK A KOMUNIKÁCIA

1. Ciele učebného predmetu

Navrhovaná štruktúra učebných osnov pre 2. ročník ZŠ vychádza z najnovších poznatkov v oblasti lingvistiky, primárnej pedagogiky, vývinovej psychológie a didaktiky materinského jazyka. Rešpektuje aktuálne smery lingvistického výskumu (systémovo-štruktúrny, komunikačno-pragmatický a kognitívny). Pri tvorbe učebných osnov sme vychádzali zo všeobecných didaktických princípov (princíp komplexnosti, princíp komunikačno-kognitívny, princíp orientácie na žiaka, princíp aktuálnych lingvistických poznatkov). Najväčšiu pozornosť sme venovali princípu **komplexnosti**, ktorý sa prejavuje v úrovni **kompetenčnej** – rozvoj komunikačnej kompetencie žiaka v materinskom jazyku v súlade s inými kľúčovými kompetenciami, **v medzipredmetovej úrovni** – rozširovanie komunikačných poznatkov a formovanie hodnôt z rôznych pohľadov danej tematiky, **v medzizložkovej úrovni** – integrácia jazykového vyučovania, slohu, čítania a literárnej výchovy (zabezpečuje komplexnú povahu komunikačného procesu) a **vnútrozložkovej** – prepájanie tém v rámci jazykovej, slohovej a literárnej zložky predmetu. Kľúčovým pojmom koncepcie je **komunikačná kompetencia**, ktorú vnímame ako schopnosť funkčne používať jazyk v rôznych komunikačných situáciách na základe elementárnych poznatkov jazykového systému. Súčasťou komunikačnej kompetencie je **jazyková kompetencia**, ktorú tvorí súhrn schopností, ktoré umožňujú používateľovi jazyka odlišiť gramaticky správnu vetu od nesprávnej a schopnosť tvoriť nové vety. Osvojenie jazykovej kompetencie má dlhodobější charakter a osvojenie komunikatívnej kompetencie považujeme za proces celoživotný.

Prvoradým cieľom a základnou úlohou komunikačného vyučovania materinského jazyka je vytvoriť u žiakov **komunikačné zručnosti**. Základné komunikačné zručnosti sú: *počúvanie hovorenie, čítanie a písanie*. Okrem tejto klasifikácie ich ešte rozdeľujeme do dvoch veľkých oblastí založených na funkcii *počúvania* a *čítania* (**receptívne**), *hovorenia* a *písania* (**produktívne**).

Receptívna oblasť (vnímanie) pozostáva z činností, pri ktorých žiak dostáva informácie a myšlienky z vonkajších zdrojov. Spája počúvanie a čítanie. Sú to dva základné spôsoby prijímania informácií od iných.

Produktívna oblasť (vyjadrovanie) je druhou polovicou vyučovania materinského jazyka. Obsahuje činnosti, kde žiak realizuje svoje myšlienky a informácie a delí sa s nimi s inými žiakmi. Ide o oblasť hovorenia a písania, v ktorej sa produkujú zmysluplné myšlienky a rôzne informácie prostredníctvom slov.

Každá vyučovacia hodina materinského jazyka by mala byť zameraná na dieťa a jeho skúsenosť s jazykom a svetom, pričom počúvanie, čítanie, hovorenie a písanie by mali byť jej samozrejmosťou bez ohľadu na obsah vyučovacej hodiny. Z uvedeného vyplýva, že spomínané komunikačné zručnosti navzájom súvisia, a preto by sa mali vyučovať ako celok. Tento fakt je možné využiť v praxi u žiakov nižších ročníkov, ktorý je charakteristický prirodzeným priebehom učenia a jeho obsah tvorí počúvanie, hovorenie, čítanie, písanie a výtvarný prejav.

Mimoriadny **akcent** kladieme na **metódy a formy**, ktoré by mal učiteľ využívať na 1. stupni ZŠ. Prostredníctvom **moderných** vyučovacích prostriedkov maximálne aktivizovať žiakov na vyučovacích hodinách, efektívne využívať ich doterajšiu slovnú zásobu a vedieť ich stimulovať k lepším výkonom. Je potrebné zamerať sa na progresívne interaktívne postupy učenia tak, aby každá vyučovacia hodina bola ozajstným zážitkom, inšpiráciou na riešenie reálnych komunikačných situácií, aby si dieťa osvojovalo poznatky ľahko a prirodzene

v činnostiach primeraných jeho veku. Pri vytváraní modelových situácií je vhodné okrem racionálnych postupov používať aj rôzne imaginárne a emotívne pôsobenie na žiaka, ktoré sa nachádza v riši rozprávok, hier, dramatického alebo výtvarného prejavu (tzv. zážitkové učenie). Učiteľ na hodinách slovenského jazyka v rámci komunikácie môže využívať poznatky napr. „**tvorivého písania**“, je nutné využívať **neverbálnu komunikáciu**. Ide o to, aby vedomosti, ktoré žiak nadobúda v jazykovom vyučovaní vedel konkrétne a prakticky využiť v ďalších predmetoch (medzipredmetové vzťahy).

Pozitíva zážitkového učenia sa prejavujú nasledovne:

- žiak dokáže naučené poznatky intenzívne precítiť a prežívať,
- uspokojujú a aktivizujú sa prirodzené potreby žiakov,
- realizujú sa medzizložkové a medzipredmetové vzťahy,
- žiak chápe potrebu učiť sa nie pre známky, ale pre život,
- vzťahy u žiakov sa vytvárajú na základe vzájomného dialógu a tímovej práce.

Učebný plán v predmete Jazyk slovenský v 2. ročníku ZŠ disponuje **6 hodinami týždenne**. Ide o znížený počet hodín oproti predchádzajúcemu obdobiu. V prípade, že učiteľ má pocit, že ide o nedostatočný počet hodín a nie je možné v konkrétnych podmienkach stanovený obsah učiva realizovať, je možné doplniť potrebný počet vyučovacích hodín s tzv. voľných hodín, ktorými každá škola disponuje. (Pozn. učiteľ daného predmetu ich zvýši o potrebný počet hodín v rámci Školského vzdelávacieho programu).

V oblasti **písanie** výrazné zmeny nenastali, ani v počte hodín, ani v obsahu. V súlade s jazykovým vyučovaním si žiaci zdokonaľujú písomné zručnosti, hygienické a pracovné návyky a snažia sa dodržiavať základné parametre písma (čitateľnosť, úhladnosť, primeranú rýchlosť). Obsah učiva zostáva nezmenený v porovnaní s predchádzajúcim obdobím. Učiteľ ho môže vyučovať integrovane s jazykovou zložkou, slohovou zložkou, v rámci čítania a literárnej výchovy, alebo samostatne.

Oblasť **jazykové vyučovanie** (*gramatika a pravopis*) obsahuje učivo z *fonetiky /zvuková rovina jazyka/, lexiky /významová rovina jazyka/ a syntaxe /skladba vety/*. V učive 2. ročníka sa eliminuje ***morfologická rovina***. Učivo o **podstatných, prídavných menách a slovesách sa presúva do 3. ročníka ZŠ**. Učivo: „**Všeobecné a vlastné podstatné mená**“ sa taktiež eliminuje. Vyučuje sa len v spojitosti s praktickými písomnosťami (list, pohľadnica, adresa) na hodinách *písania* a *slohu*. Zaradíme ho ku komunikačným zručnostiam. Pozn. (učivo je jednoznačne vymedzené vo vzdelávacom štandarde).

Oblasť **čítanie a literárna výchova** - zmeny nastali najmä **v kompetenciách**, ktoré žiak nadobúda prostredníctvom tejto oblasti. Technická stránka čítania zostáva i naďalej zachovaná. Rozdiel nastáva v tom, že žiak sa učí predložený text **čítať s porozumením**. **Slohová výchova** je založená na **verbálnej i neverbálnej komunikácii**. Oblasť verbálnej komunikácie je zameraná na ústne vyjadrovanie, žiak vie nájsť súvislosť medzi ilustráciou a obsahom prečítaného textu. Žiak vie vyjadriť svoj názor na ilustráciu v knižke. Vie porozprávať svoj zážitok pred triedou, obecnstvom. Dokáže usporiadať obrázky podľa časovej a príčinnej súvislosti, vie samostatne porozprávať obsah jednoduchého textu, reprodukovať rozprávku, povesť a pod.

Poznávacie a čitateľské kompetencie

Technika čítania a verejná prezentácia textu

- 1) Na základe predchádzajúcej prípravy správne, plynule a s porozumením čítať nahlas aj potichu po príprave texty, ktorých obsah, štýl a jazyk sú primerané skúsenostiam žiaka.
- 2) Pri hlasnom čítaní dodržiavať správne dýchanie, artikuláciu a spisovnú výslovnosť.
- 3) Výrazne čítať kratšie úryvky z literatúry pre deti a mládež.

- 4) Výrazne recitovať básne, úryvky z prózy.
- 5) Pri čítaní dramatických textov výrazne reprodukovať priamu reč.

Pamäťové, klasifikačné a aplikačné zručnosti

- 1) Zapamätať si potrebné fakty a definície a vedieť demonštrovať ich znalosť.
- 2) Vysvetliť podstatu osvojených javov a vzťahov medzi nimi.

Analytické a interpretačné zručnosti

- 1) Zostaviť osnovu prečítaného textu.
- 2) Určiť hlavnú myšlienku prečítaného textu.
- 3) Prerozprávať obsah prečítaného textu.
- 4) Vyjadriť svoje pocity a zážitky z prečítaného textu.
- 5) Vyhľadávať, identifikovať v literárnych textoch hlavné a vedľajšie postavy, literárne a jazykové prostriedky, vybrané pojmy a výrazy.
- 6) Pri jednoduchom rozbere literárnych textov používať literárne pojmy.
- 7) Hodnotiť postavy literárneho diela, určiť ich vzájomný vzťah.
- 8) Odlišovať prozaické a básnické texty.
- 9) Odlišovať umelecké a náučné texty.

Tvorivé zručnosti

- 1) Zreprodukovať a zdramatizovať časť rozprávky, poviedky alebo povesti.
- 2) Na základe vlastnej fantázie dokončiť začatý príbeh vo forme rozprávania, dramatizácie a ilustrácie.
- 3) Napísať krátky prozaický útvar.
- 4) Tvoriť jednoduché rýmy.
- 5) Inscenovať kratší dramatický text.

Informačné zručnosti

- 1) Orientovať sa v školskej a verejnej knižnici.
- 2) Budovať si vlastnú knižnicu.

2. Obsah učiva (vid'. tabuľky)

<p>PREDMET: slovenský jazyk a literatúra, (<i>jazykové pojmy a sloh</i>).</p>			
<p>Komunikačné ciele</p>	<p>Pojem</p>	<p>Obsahový štandard</p>	<p>Výkonový štandard</p>
<p>Vyučovanie slovenského jazyka je založené na komunikačno - poznávacom princípe. Poznať rozdiel medzi hláskou i písmenom, sluchová a vizuálna analýza slov, prostredníctvom artikulačných orgánov. Naučiť pracovať žiakov so slovníkom na elementárnej úrovni.</p>	<p>Hláska a písmeno Tlačené a písané písmená</p>	<p>Precvičiť si zrozumiteľnú výslovnosť tlačených a písaných písmen. Vedieť prepísať tlačený text do písanej podoby. Precvičiť výslovnosť hlások a písmen v slovách. Písmená ch, dz a dž počujeme jednu hlásku, ale zapisujeme ju dvoma písmenami.</p>	<p>Žiak spoznáva hlásku a písmeno v daných slovách, určuje počet písmen a hlások. Vie rozlíšiť fakt, že v niektorých prípadoch existuje len jedna hláska, ktorá sa skladá z dvoch písmen (dz, dž, ch).</p>
<p>V textoch správne aplikovať rozlišovacie znamienka a vedieť ich pomenovať. Nácvik správnej výslovnosti pomocou dychových, rezonančných a artikulačných cvičení.</p>	<p>Rozlišovacie znamienka: dĺžeň, mäkčeň, vokáň a dve bodky</p>	<p>Formou hádaniek, básničiek a cvičení zameraných na správnu výslovnosť je potrebné dbať na správnu výslovnosť slov a rozoznávať rozlišovacie alebo diakritické znamienka v grafickom prejave. Výslovnostné cvičenia sú zamerané na správnu výslovnosť samohlások, spoluhlások i dvojhlások.</p>	<p>Žiak sa naučí písať a vyslovovať rozlišovacie znamienka: - dĺžeň - mäkčeň - dve bodky..</p>

<p>Poukázať na základný rozdiel medzi krátkymi a dlhými hláskami v artikulácií, nacvičovať a upevňovať ich správnu výslovnosť. Nácvik vytrvalosti (práca vo dvojici a tímová práca).</p>	<p>Samohlásky krátke: a, ä, e, i, y, o, u Samohlásky dlhé: á, é, í, ó, ú, ý</p>	<p>Naučiť sa v texte rozlišovať krátke a dlhé samohlásky. Počúvať, naučiť sa správne vyslovovať a písať krátke samohlásky. V textoch sa zamerať na cvičenia, ktoré obsahujú slová, v ktorých kvantita samohlásky mení význam slov napr. (latka – látka, sud - súd). Nácvik správnej výslovnosti samohlásky <i>ä</i> a zvládnutie jej pravopisu. Vzorná spisovná výslovnosť vyžaduje dôslednú výslovnosť hlásky <i>ä</i> najmä pri recitáciách, na školských podujatiach, v divadle a pod. Uplatniť základy fonetiky pri písaní domácich slov.</p>	<p>Žiak vie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vyslovovať krátke a dlhé samohlásky, - vie realizovať ich analýzu a syntézu, - pozná významovú podobu slova, - žiak sa naučí vzorne vyslovovať hlásku <i>ä</i>.
<p>Poukázať na základné rozdiely medzi samohláskami a dvojhláskami, nácvik ich pravopisu. Rozvoj pamäťových kompetencií, logického myslenia. Rozvoj vytrvalosti prostredníctvom tímovej práce (práca vo dvojiciach a v skupinách).</p>	<p>Dvojhlásky Výslovnosť a písanie dvojhlások: ia, ie, iu, ô. Zmena krátkej samohlásky na dvojhlásku.</p>	<p>Správna artikulácia a pravopis dvojhlások v domácich slovách: ia, ie, iu, ô. Spoznať vzťah medzi písaním dvojhlásky a výslovnosťou. Vedieť zmeniť krátku samohlásku na dvojhlásku, aby slovo malo význam. Pochopiť, že v jednom slove sa môžu uplatniť viaceré pravopisné</p>	<p>Žiak ovláda: výslovnosť a písanie dvojhlások: ia, ie, iu, ô, písanie ja- já, je, ju- jú na začiatku i na konci slova príponu písmen na konci slova- ou</p> <ul style="list-style-type: none"> - vie zdôvodniť pravopis v slove s dvojhláskou: ia, ie, iu ô. - využíva zručnosť písania samohlások aj dvojhlások.

		princípy.	- kooperuje pri práci v skupine a rieši jednoduché úlohy a cvičenia zamerané na pravopis dvojhlasok.
<p>Spoznávať a správne vyslovovať mäkké spoluhlásky. Vnímať výslovnosť mäkkých spoluhlások. Prostredníctvom pravopisných cvičení verbalizovať a rozoznávať mäkké spoluhlásky. Postupne utvárať základy správnej gramatickej tvorby slova.</p>	<p>Mäkké spoluhlásky Výslovnosť a písanie i / í po mäkkých spoluhláskach v koreni domácich slov.</p>	<p>Nácvik výslovnosti mäkkých spoluhlások: č, dž, ž, š, c, dz, j d', t', ň, ľ Zvlášť treba dbať na nácvik d', t', ň, ľ pred samohláskou i, e a pred dvojhlasikami ia, ie, iu – v týchto prípadoch sa odlišuje písaná podoba od výslovnosti. Každé slovo treba dôsledne prečítať, analyzovať tak, aby žiak získal presnú sluchovú a zrkovú predstavu.</p>	<p>Pravopisná stránka jazyka je zameraná: - na správne písanie i/í po mäkkých spoluhláskach - na osvojenie si výslovnosti nových slov - na osvojenie si nových slovných spojení a pochopení ich významu. pri vyvedení spoluhlások učíme žiaka pracovať s inventárom (možno použiť slovníky)slov s i - í po mäkkých spoluhláskach.</p>
<p>Poznať a dbať na správnu výslovnosť tvrdých spoluhlások. V sluchovo-artikulačných cvičeniach vedieť rozoznať mäkké a tvrdé spoluhlásky. Získať zručnosť pri písaní i/ í a y/ý v slovách, ktoré obsahujú tvrdé a mäkké spoluhlásky.</p>	<p>Tvrde spoluhlásky Výslovnosť a písanie y/ ý po tvrdých spoluhláskach v koreni domácich slov.</p>	<p>Dbáť na nácvik tvrdých spoluhlások, h, ch, k, g, d, t n, l . Každé slovo treba prečítať, analyzovať, aby žiak získal jeho presnú sluchovú aj zrkovú predstavu. Dopĺňať y/ý do slov, správne písanie slov a ich spájanie do viet. Pri výslovnosti tvrdých spoluhlások cítiť v hrdle rezonanciu.</p>	<p>Pravopisná stránka jazyka je zameraná: - na správne písanie y/ý po tvrdých spoluhláskach - na osvojenie si nových slov, slovných spojení a ich významoch. Pri vyvedení spoluhlások žiak pracuje s inventárom slov s y-ý po tvrdých spoluhláskach a precvičuje gramatické javy spojené s problematikou tvrdých spoluhlások</p>

<p>Slabika. Formou hry so slovom viesť žiakov k pochopeniu, že slovo sa skladá zo slabík a hlások a že je prostriedkom na tvorbu vety.</p>	<p>Slabika. Delenie slabík Slabika. Jednoslabičné slová, viacslabičné slová. Spájanie slabík do slov. Delenie slov na slabiky. Rozdeľovanie slov na konci riadku.</p>	<p>Spájanie spoluhlások a samohlások do slabík, spájanie spoluhlások a dvojhlások do slabík. Jednoslabičné a viacslabičné slová. Spájanie slabík do slov. Krátke a dlhé slabiky, striedanie krátkych a dlhých slabík v slove. Delenie slov na slabiky. Rozdeľovanie slov na slabiky, v ktorých sa nachádzajú dvojhlásky ia, ie, iu. Rozdeľovanie slov na konci riadka podľa slabík.</p>	<p>Žiak realizuje jazykovú analýzu slova. Naučí sa spájať spoluhlásky a samohlásky do slabík, spájať spoluhlásky a dvojhlásky do slabík. Dopĺňa chýbajúce slabiky, vyhľadáva slová podľa slabík, slová podľa počtu slabík, rozdeľuje slová na jednoslabičné a viacslabičné. Rozoznáva krátke a dlhé slabiky. Zoznamuje sa so základmi fonetického a slabičného pravopisného princípu pri písaní domácich slov. Delenie slov na konci riadka.</p>
<p>Jednoduchá veta. Pravopis a melódia vety. Druhy viet. Formou hier so slovami sa naučiť tvoriť vety z rozsypaných slov, zamieňať poradie slov vo vete, dokončiť začatú vetu podľa návodu alebo vlastnej predstavy.</p>	<p>Jednoduchá veta, druhy viet. Písanie veľkých písmen na začiatku vety a interpunkčných znamienok na konci vety. Druhy viet: oznamovacie, opytovacie, rozkazovacie, želacie a zvolacie.</p>	<p>Tvorenie jednoduchých viet. V ústnom prejave a v čítaní rozlíšiť melódiu oznamovacej, opytovacej, rozkazovacej a želacej vety. Vedieť sformulovať otázku k prečítanému alebo počutému textu. Vedieť sformulovať vetu ako reakciu na počutý alebo prečítaný text.</p>	<p>Žiak sa učí tvoriť gramaticky správne vety. Oboznamuje sa s melódiou oznamovacej, opytovacej, rozkazovacej, želacej a zvolacej vety. Naučí sa tvoriť rôzne typy otázok odpovedí. Spoznáva druhy viet a vie napísať vhodné interpunkčné znamienko na konci vety. Naučí sa sformulovať želanie. Pomocou zvolacej vety</p>

Sloh			vyjadruje emócie.
<p>Slohová výchova je integrujúcim prvkom jednotlivých zložiek predmetu Slovenský jazyk. Je zameraná na ústnu a písomnú komunikáciu, na schopnosť viesť dialóg a na získavanie vedomostí z oblasti štylistiky. Slohová výchova v 2. roč. smeruje od elementárnej gramotnosti k funkčnej gramotnosti, ktorá má byť cennou výbavou človeka pre život.</p>	<p>Komunikačné činnosti. Pozdrav. Oslovenie a predstavenie sa. Tykanie. Vykanie. Privítanie. Rozlúčenie. Prosba – želanie. PodĎakovanie. Ospravedlnenie – ústne, s vysvetlením. Súhlas. Nesúhlas. Blahoželenie – ústne, Blahoželenie – písomne. Súkromný list. Pohl'adnica. Tvorba otázok- žiadosť o informáciu. Rozhovor . Telefonický rozhovor – (začiatok a koniec). Opis predmetu. Opis ilustrácie. Nadpis a nápis. SMS, e-mail.</p>	<p>Prebúdzat' u žiakov záujem o verbálnu a neverbálnu komunikáciu. Poznať pravidlá slušného správania sa v rodine, v škole, v spoločenskom styku. Vedieť zablahoželať blízkym, rodinným príslušníkom, ale i spolužiakom. Vedieť sformulovať blahoželenie aj písomne (pohl'adnica, list). Poznámka aut.: pri písaní pohl'adnice alebo listu je potrebné žiakovi vysvetliť, že meno, priezvisko, bydlisko, názov mesta alebo obce píšeme s veľkými začiatočnými písmenami. (Toto učivo sa žiaci v 2. ročníku na hodinách gramatiky ešte neučia). Žiak sa vie predstaviť do telefónu a naučí sa telefonicky komunikovať. Vie porozprávať krátky príbeh zo života alebo z prečítaného textu. Žiak vie opísať ilustráciu alebo</p>	<p>Žiak dokáže:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oznámiť niekomu niečo, - informovať niekoho o niečom, - pozvať niekoho niekam, – - rozprávať dej, napísať list s určitým zámerom, - vyhľadať potrebné informácie v slovníku alebo v encyklopédii, - vedieť telefonovať, - porozprávať vlastný zážitok, - reprodukovat' prečítaný text, - porozprávať príbeh podľa série obrázkov, - vytvorit' nadpis k príbehu, - vzájomne sa počúvať, - vytvárať priestor na vzájomný dialóg, - vytvárať priestor na vyjadrenie vlastných pocitov.

		jednoduchý predmet. Vie prostredníctvom mobilu napísať krátku správu pre rodičov alebo kamarátov (SMS), prípadne cez počítač odoslať e-mailovú správu.	
--	--	--	--

PREDMET: Slovenský jazyk (čítanie a literárna výchova.)			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Komunikačné ciele
Text Báseň Nadpis	<p>Krátka a výstižná charakteristika textu. Text jeho tlačená alebo písaná forma. Máme na mysli texty rozprávok, básní, piesní. Zaraďujeme sem aj texty kníh, časopisov a pod.</p> <p>Báseň je krátky alebo dlhší veršovaný útvar. Autor v nej zvyčajne vyjadruje svoje myšlienky, pocity. Báseň môže byť veršovaná alebo neveršovaná.</p> <p>Nadpis alebo názov charakterizujeme ako výstižné a krátke pomenovanie nejakého textu. Je jedno, či je to básnický alebo prozaický útvar.</p>	<p>Žiak vie definovať veľmi výstižne čo je text. Vie vyhľadať texty v učebnici, v čítanke alebo iných tlačovinách (noviny, časopisy). Vie definovať báseň. Rozozná báseň od iných literárnych útvarov, identifikuje veršovaný básnický útvar od neveršovaného. Vie povedať čím sa navzájom líšia. Pozná primerané básne, vie ich zarecitovať.</p> <p>Žiak vie charakterizovať nadpis. Ovláda jeho krátku definíciu. Vie vyhľadať rôzne nadpisy v textoch. Sám vie vytvoriť nadpis k rôznym textom (básnickým alebo prozaickým).</p>	<p>Báseň využiť na zdokonalenie v prednese. Pripraviť žiakov na triedne kolo literárnej súťaže, napr. Hviezdoslavov Kubín, Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko. Prebúdzajú v žiakoch umelecké sklony. V rámci tvorivého písania individuálne alebo spoločne ako trieda napísať báseň.</p>
Autor, spisovateľ/spisovateľka Čitateľ Kniha, knižnica	<p>Autor je osoba, ktorá píše literárne texty. Môžu to byť texty aj iné ako literárne. Napr. autor píšuci články v novinách alebo časopisoch.</p> <p>Spisovateľ/spisovateľka sú osoby, ktoré píšu literárne diela. Môžu nimi byť napríklad básne, poviedky, rozprávky, divadelné hry, alebo iné literárne útvary.</p> <p>S pojmom autor, spisovateľ/spisovateľka sú úzko</p>	<p>Žiak ovláda definície pojmov autor, spisovateľ/spisovateľka, čitateľ, kniha, knižnica. Vie, že všetky pojmy veľmi úzko navzájom súvisia. Vie správne vyhľadať autora v textoch. Pozná najznámejších spisovateľov, ktorí píšu knihy pre deti. Vie, kde sa nachádza knižnica v mieste bydliska žiaka. Vie sa v knižnici zorientovať, sám si vie knihu</p>	<p>Aj keď sa pojmy v učebnici nenachádzajú na jednom mieste, je užitočné, ak ich učiteľ preberá spolu. Žiaci si lepšie zapamätajú súvislosti a vedia ich aj premyslene praktizovať. Je vhodné, ak má učiteľ kontakt na autora detskej literatúry a zrealizuje s nim besedu o prečítanej knihe.</p>

<p>Ilustrácia</p>	<p>späté pojmy kniha, knižnica, čitateľ. Pojem kniha je veľmi rozsiahly. V terminológii neznamená len konkrétne literárne dielo, ale napísané diela ponímané vo všeobecnej rovine. Pre žiakov 2.roč ZŠ sa pojem kniha spája najmä s literárnym dielom. Napríklad kniha rozprávok, poviedok básní a pod. V takomto zmysle ich naučíme pojem vnímať a zapamätať si ho. S pojmom kniha sa spája pojem knižnica a čitateľ. Oba pojmy úzko súvisia. Žiakom vysvetlíme nielen pojem knižnica, ale im ju aj prakticky ukážeme. Pri návšteve knižnice si žiaci všímajú ako sú v nej knihy uložené. Ako ich treba vyhľadávať a ktoré knihy sú pre nich dostupné. Naučíme nielen pojmy, ale snažíme sa o to, aby žiaci nadobudli pozitívny vzťah ku knihám, knižnici. Všetky pojmy veľmi úzko súvisia. Žiakov vedieme k čítaniu. Žiaci by si mali viesť záznamy o prečítaných knihách formou čitateľského denníka. Každá detská knižka obsahuje ilustrácie. Ilustrácia vyjadruje</p>	<p>vypožičať aj vrátiť. Vie sa v knižnici slušne správať. Žiak získava pozitívny vzťah k čítaniu a ku knihám. Váži si knihy a vie sa k nim primerane správať. Je schopný vytvoriť si samostatne alebo za pomoci učiteľa/rodiča čitateľský denník a robiť si doňho zápisy z prečítanej literatúry.</p> <p>Žiak vie vnímať ilustrácie k textom</p>	<p>Ak má učiteľ možnosť zorganizuje</p>
--------------------------	---	--	---

	<p>podstatu literárneho textu, hlavnú alebo vedľajšiu postavu, prostredie, v ktorom sa literárne postavy pohybujú. Vyjadruje atmosféru diela alebo opisy prírody. Je dôležitá pre detskú fantáziu. Rozhovory so žiakmi o ilustráciách. Podnecujeme v žiakoch snahu o výtvarné stvárnenie literárneho textu. Literárne a výtvarné umenie veľmi úzko súvisia, navzájom sa dopĺňajú. Pestujeme u žiakov vzťah k výtvarnému umeniu.</p>	<p>v čítanke a iných detských knihách. Vie o ilustrácii porozprávať. Vie vyhľadať mená ilustrátorov nielen v čítanke, ale i v iných učebniciach. Pozná mená najznámejších ilustrátorov. Vie sám nakresliť hlavnú, vedľajšiu literárnu postavu. Vie vytvoriť ilustráciu v súvislosti s dejom prečítaného textu.</p>	<p>pre žiakov stretnutie s ilustrátorom, besedu, alebo návšteva ateliéru, nejakej výstavy (Bienále) a pod. Využiť medzipredmetové vzťahy s výtvarnou výchovou, IKT.</p>
<p>Hádanka Ľudová pieseň Vyčítanka</p>	<p>Krátke ľudové útvary - hádanka, ľudová pieseň, vyčítanka. U žiakov pestujeme vzťah k ľudovej slovesnosti. Okrem pojmu ich naučíme vyhľadávať krátke literárne útvary aj z iných prameňov ako sú uvedené v čítanke, napr. z internetu, z prinesenej literatúry, z detských literárnych časopisov a pod. Texty ľudových piesní žiaci nielen recitujú, ale ich vedia aj zaspievať. U žiakov vytvárame pozitívny vzťah k slovesnému umeniu.</p>	<p>Žiak ovláda pojem krátkych ľudových útvarov – hádanky, ľudovej piesne a vyčítanky. Vie ich odlišiť od iných textov ľudovej slovesnosti. Dokáže ich vyhľadať v knihách, v detských časopisoch, na internete. Dokáže ich predniesť (vyčítanku), porozprávať (hádanku) alebo zaspievať (pieseň).</p>	
<p>Rozprávka</p>	<p>Pojem rozprávka nie je pre žiakov neznámy. Rozprávky poznajú ešte z predškolskej výchovy. Pojem rozprávka. Pojem rozprávka</p>	<p>Žiak ovláda krátku definíciu rozprávky. Vie aké postavy v rozprávke vystupujú. Vie povedať v krátkosti dej. Pozná názvy</p>	<p>Prostredníctvom rozprávky vytvárame v deťoch vzťah k slovesnému umeniu, k dávnym tradíciám. Snažíme sa v nich</p>

	nedelíme na rozprávku ľudovú a autorskú. Sústredíme sa najmä na obsah, dej, postavy, ktoré v rozprávke vystupujú.	niekoľkých rozprávkových kníh. Pozná meno nášho najznámejšieho rozprávkara P. Dobšinského. Vie vyhľadať rozprávky v detských časopisoch. Vie ich interpretovať.	pestovať zberateľské aktivity. Žiaci prostredníctvom starých rodičov, alebo starších občanov žijúcich v obci môžu získať nové rozprávky, ktoré prinesú do školy.
Bábkové divadlo	Bábkové divadlo – krátka definícia, jednoduchý opis ako vyzerá bábkové divadlo. Kto v ňom vystupuje? Ako vyzerajú bábkové (figúrky), kto s nimi pohybuje? (bábkoherec)	Žiak vie zdefinovať pojem bábkové divadlo. Vie, kde sa realizuje. Vie čo sú „bábkové“. Na základe prečítanej bábkovej hry vie vyrobiť bábkovú, ktorá sa mu najviac páčila. Spolu so spolužiakmi vie zahrať bábkovú hru.	Zručnosti, ktoré žiak nadobudne pri preberaní učiva o bábkovom divadle môže využiť napr. na školskej besiedke.
Zdrobnenina	Pojem – definícia zdrobneniny. Vychádzame z textu. Žiaci vyhľadávajú zdrobneniny. Využívajú pojem pri tvorbe nových viet.	Žiak ovláda jednoduchú definíciu zdrobneniny. Vie ju vyhľadať v texte. Vie tvoriť vety, v ktorých sa nachádza viac zdrobnenín. Pokúsi sa vytvoriť krátky literárny text, v ktorom použije čo najviac zdrobnenín.	Odporúčame využiť na precvičenie pojmu rôzne detské časopisy alebo texty z kníh.
Noviny Časopis	Noviny a časopisy – definícia pojmov. Žiakov oboznámime aj prakticky. Na čo slúžia, akú majú funkciu. Kde ich možno kúpiť. Žiaci by mali mať prehľad najmä o detských časopisoch. Mali by poznať niektoré ich názvy. Učivo môžeme rozšíriť aj na iné časopisy, ktoré čítajú napr. rodičia, príbuzní, starší súrodenci. Aké články obsahujú a čo je možné sa z nich dozvedieť.	Žiak ovláda výstižnú definíciu pojmu. Pozná a vie identifikovať niektoré najznámejšie detské časopisy. Vie na čo slúžia. Pozná aké články/rubriky obsahujú. Okrem toho pozná aj niektoré tituly novín, najmä tie, s ktorými sa stretáva doma. Vie ich priniesť do školy. Pozná najzaujímavejšie rubriky v časopise, ktorý odoberá.	Využiť učivo, námety z mediálnej výchovy, ktorá je integrovaná aj v predmete jazyk slovenský a literatúra. Žiakov treba viesť k tomu, aby odoberali aspoň jeden detský literárny časopis.

PREDMET: Slovenský jazyk (Jazykové pojmy)			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Komunikačné kompetencie
Abeceda Slovník Druhy slovníkov Encyklopédia Telefónny zoznam	Tlačené a písané písmená. abecedy. Radenie slov podľa abecedy Názvy písmen. Vyhľadávanie slov v slovníku podľa abecedy.	Žiak ovláda tlačenú a písanú podobu abecedy. Vie zoradiť slová v abecednom poradí Vie správne pomenovať všetky písmená. V slovníku vie vyhľadať slovo podľa abecedy. Podobne i v encyklopédií alebo telefónnom zozname.	Prakticky využiť poznatky s abecedou na prácu s encyklopédiami a slovníkmi. Aktívne využívanie abecedy pri vyhľadávaní nových informácií v tlačovej podobe aj elektronickej. Podporovať záujem o spoznávanie nových slov a ich presné využívanie v praxi.
Slabikotvorné spoluhlásky l, ľ, r, ŕ. Písanie a výslovnosť spoluhlások l, ľ a r, ŕ	Slovo, slabika. Rozdeľovanie slov na slabiky. Vytváranie slov prostredníctvom slabikotvorných spoluhlások.	Žiak suverénne rozdeľuje slová na slabiky, zo slabík vie utvoriť slová. Vie, že spoluhláska l, ľ a r, ŕ môže nahradiť samohlásku a vytvoriť slabiku. V rámci opakovania učiva slabikotvorné hlásky a tvorba slabík s týmito hláskami žiak rozozná takéto slová a vie tvoriť nové slová.	
Obojaké spoluhlásky b, m, p, r, s, v, z, f	Spoluhlásky rozdeľujeme na tvrdé, mäkké a obojaké. Názvy obojakých spoluhlások. Pravopis po obojakých spoluhláskach.	Žiak vie rozoznať obojaké spoluhlásky. Vie ich vymenovať. Vie, že po obojakých spoluhláskach píšeme alebo i, í alebo y, ý	
Vybrané slová	Definícia vybraných slov	Žiak vie zadefinovať vybrané	Rozšíriť aktívnu slovnú zásobu

	<p>Pravopis vybraných slov vo všeobecnom ponímaní. Príbuzné slová. Vybrané slová po obojakej spoluhláske <i>f</i> neexistujú</p>	<p>slová. vie povedať aké i,í alebo ý ý vo vybraných slovách píšeme. Naučí sa rozoznávať vybrané slová a príbuzné slová.</p>	<p>žiacov o vybrané slová a príbuzné slová. Frazémy s vybranými slovami vedieť využívať v komunikačnej situácii. Vybrané slová vedieť používať nielen v pravopisných cvičeniach, nácvičných a kontrolných diktátoch, ale najmä pri tvorbe vlastných textov a uplatňovať ich v medzipredmetových vzťahoch (vlastiveda, prírodoveda, IKT, etická výchova).</p>
<p>Vybrané slová po obojakých spoluhláskach b, p, m, v, r, z, s Príbuzné slová.</p>	<p>Obsah učiva spočíva v ovládaní vybraných slov po jednotlivých obojakých spoluhláskach (okrem spoluhlásky <i>f</i>). Odvodzovanie a tvorenie príbuzných slov. Pravopis vybraných slov a príbuzných slov.</p>	<p>Žiak si postupne osvojuje pravopis vybraných slov. Vie, v ktorých slovách sa píše <i>y, ý</i>. Vie správne uplatniť pravopis v príbuzných slovách. Vie vybrané slová používať nielen v izolovaných slovách, ale aj v iných slovných spojeniach, v textoch.</p>	
<p>Podstatné mená Všeobecné a vlastné podstatné mená</p>	<p>Vyvodit' definíciu podstatných mien na konkrétnych. Rozdelenie podstatných mien na všeobecné a vlastné. Pravopis vlastných podstatných mien.</p>	<p>Žiak vie zadefinovať podstatné mená. Vie sa na ne opýtať správnou otázkou. Vie ich nájsť v cvičeniach, v jednoduchých textoch. Vie rozlíšiť všeobecné a vlastné podstatné mená. Vie uplatniť správny pravopis vo vlastných podstatných menách - osôb, zvierat, vecí, miest a obcí,</p>	<p>Aplikácia poznatkov o podstatných menách pri tvorbe textov.</p>

		<p>vrchov, riek, potokov, štátov, svetadielov.</p> <p>Vie tvoriť vety na podstatné mená a používať ich v texte.</p> <p>Vie ich uplatniť v pravopisných cvičeniach a v diktátoch.</p>	
<p>Slovesá Synonymá Prídavné mená Antonymá</p>	<p>Definícia slovies.</p> <p>Definícia prídavných mien.</p> <p>Vyvodenie pojmu z akostných prídavných mien.</p> <p>Synonymá – slová významovo zhodné s rozdielnou zvukovou podobou.</p> <p>Antonymá – slová s opačným, protikladným významom.</p>	<p>Žiak ovláda definíciu slovesa.</p> <p>Pozná funkciu slovies v texte. Vie ich v texte vyhľadať. Vie, že sloveso vo vete mení tvar. Vie čo sú synonymá. Vie ich tvoriť a používať vo vete.</p> <p>Žiak vie zdefinovať prídavné mená. Vie vyhľadať prídavné mená (akostné) z cvičení, z textu.</p> <p>Vie definovať antonymá a vie ich tvoriť a používať v cvičeniach.</p>	<p>Pri slovných druhoch slovies a prídavných mien platia podobné komunikačné kompetencie ako pri predchádzajúcich slovných druhoch (podstatné mená).</p> <p>Problematiku antonym a synonym je možné riešiť formou hry so slovami zameranú na tvorbu slov s rovnakým a opačným významom. Učiteľ nevyvodzuje príslušné termíny, ale snaží sa u žiakov vzbudiť záujem o slová a ich použitie vo vete, v komunikácii a písanom prejave.</p>

<p>Zámená</p>	<p>Definovať zámená. Vychádzame zo skúsenosti, že žiaci používajú v bežnej komunikácii zámená, napr. ja, ty, on, ona, my, vy, oni, ony, ten, tá, to, tí, tie, moje, tvoje, naše, vaše. Žiakov neučíme rozdelenie zámen, iba ich naučíme prakticky vyhľadať ich v cvičeniach, v texte.</p>	<p>Žiak ovláda krátku definíciu zámen. Vie vymenovať bežne používané zámená. Vie ich vyhľadať v cvičeniach alebo v texte. Vie ich používať pri komunikácii s inými osobami.</p>	<p>Žiak vie používať slovný druh zámená v slovnej aj písomnej komunikácii. Pri vyvodení tohto učiva vychádzame z hovoreného textu. Žiaci na základe vlastnej komunikácie selektujú zámená, učia sa ich pravopis, vedia ich použiť v texte a vedia ich zameniť za iné slovné druhy, ktoré doteraz ovládajú.</p>
<p>Číslovky</p>	<p>Definovať číslovky. Podobne ako pri slovnom druhu zámená aj pri číslovkách vychádzame zo skúsenosti žiakov s týmto slovným druhom. Žiaci od 1. triedy používajú číslovky v matematike a stretávajú sa s nimi aj v bežnom živote. Pri definícii vychádzame z poznatkov žiakov o číslovkách. Číslovky vyjadrujú počet alebo poradie osôb, zvierat a vecí.</p>	<p>Žiak pozná a vie povedať definíciu čísloviek. Žiak vie vyhľadať základné, radové alebo iné číslovky, ktoré pozná alebo sa s nimi stretol v praxi v cvičeniach, v textoch. Žiak vie v bežnej komunikácii používať slovný druh – číslovky. Vie zapísať číslovky v obore do 100. Väčšie číslovky vie zapísať číslom. Dokáže prepísať číslom slovne vyjadrené číslovky.</p>	<p>Vedomosti o číslovkách žiak využíva nielen na hodinách slovenského jazyka, ale i v predmete matematika.</p>

PREDMET: Slovenský jazyk (sloh)			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Komunikačné kompetencie
List Oslovenie Podpis	Písomné členenie listu. Oslovenie, úvod, jadro, záver, podpis. (V rámci opakovania, zopakovať správne napísanie adresy.)	Žiak rozozná časti listu. Vie písomne zoštylizovať jednoduchý list. Ovláda pravopis oslovenia. Vie sa podpísať svojim menom a priezviskom.	Zamerať sa najmä na písomnú komunikáciu medzi ľuďmi navzájom. Zdôrazniť význam písanej korešpondencie (list, pohľadnica. Žiak by mal ovládať, pri akých príležitostiach jednotlivé druhy korešpondencie používame. Vychádzame z praktických skúsenosti žiakov.
Osnova Úvod Jadro Záver Časová postupnosť	Rozprávanie zážitku z prázdnin alebo inej udalosti zo života dieťaťa. Rozprávanie príbehu podľa osnovy (úvod, jadro, záver). Časová postupnosť.	Žiak vie porozprávať udalosť alebo zážitok podľa osnovy. Rozprávanie realizuje na základe časovej postupnosti. Vie rozprávať udalosť alebo príbeh podľa obrázkov. Dokáže napísať k príbehu osnovu.	Porozprávať svoj zážitok s dodržaním časovej a príčinnej súvislosti alebo v skupine, alebo pred triedou. Žiak využíva rôzne verbálne aj neverbálne prostriedky.
Oznam SMS e-mail Korešpondenčný lístok	Písomné odovzdávanie informácií prostredníctvom SMS (mobil), elektronicky, e-mail (počítač), písomne (korešpondenčný lístok)	Žiak vie napísať jednoduchý oznam prostredníctvom SMS správy, e-mailom alebo klasicky prostredníctvom korešpondenčného lístka. Vie správu sformulovať tak, aby obsahovala základné informácie.	Snažiť sa pri písaní krátkych správ používať presné pojmy, názvy. Použiť čo najmenej slov na vyjadrenie správy SMS, alebo e-mailu. Vedieť stručne podať informáciu o niečom, alebo niekom.
Inzerát	Vyhľadávanie inzerátov v tlači. Písanie inzerátov.	Žiak vie vyhľadať inzerát v časopise, v novinách alebo v reklamných tlačovinách. Vie sformulovať krátky inzerát - písomne.	Pri vyhľadávaní inzerátov cvičiť motorické zručnosti, aplikačné a analytické zručnosti. Pri samostatnej tvorbe inzerátu uplatniť najmä tvorivé zručnosti.

			Všimáť si jazykové prvky inzerátu.
Reklama Druhy reklamy	Druhy reklamy Analýza reklamných textov Tvorba reklamných textov Reklamný plagát	Žiak vie vlastnými slovami charakterizovať pojem reklama. Vie rozlíšiť druhy reklamy. Vie sformulovať krátky reklamný text. Vie posúdiť hodnovernosť reklamy.	Pri vyhľadávaní reklamy využíva motorické zručnosti, verejnú prezentáciu reklamy, prípadne jej reprodukciu. Všima si typické prvky reklamy a snaží sa ich využiť pri tvorbe vlastnej reklamy (grafickej).
Pozvánka	Písomná formulácia pozvánky napr. s tematikou Vianočné posedenie, Vianočný koncert žiakov... Obsah pozvánky.	Žiak vie sformulovať písomne text pozvánky na nejaké podujatie. Ovláda prvky, ktoré nesmú v pozvánke absentovať (miesto, čas, program, kto pozýva). Vie pozvánku primerane graficky ozvláštniť.	Pri tvorbe pozvánky žiak uplatňuje motorické zručnosti, aplikačné a tvorivé zručnosti. Vyberá vhodné slová podľa komunikačných okolností. Slová, ktoré sú súčasťou aktívnej lexiky žiaka rozširovať a používať v nových ustálených spojeniach.
Opis Odsek	Písomne opísať konkrétny predmet. Všimáť si základné prvky z ktorých sa skladá. Funkcia, predmetu, jeho využitie v praxi. Členenie textu na odseky (úvod, jadro, záver).	Žiak vie opísať prvky, z ktorých sa predmet skladá. Vie napísať funkciu predmetu, prípadne jeho praktické využitie. Opis vie rozčleniť do odsekov. Vie opísať detskú ilustráciu, prípadne umeleckú ilustráciu namaľovanú k nejakému konkrétnemu literárnemu textu (napr. z čítanky, z obľúbenej knihy).	Viesť žiakov k spresňovaniu slov pri vyjadrovaní (ústnom aj písomnom). Naučiť ich všimáť si konkrétne prvky opisovaných predmetov. Učiť žiakov aktívne používať slovnú zásobu, ktorú už ovládajú a rozširovať ju o nové slová a ich presné používanie.

<p>Vizitka</p>	<p>Naučiť žiakov predstaviť sa prostredníctvom vizitky. Naučiť pojem slova vizitka. Názorná ukážka vizitky. Čo vizitka obsahuje, aké informácie o človeku prezrádza. Informácie o vizitke zrealizovať aj písomne. Výroba vlastnej vizitky podľa predlohy, šikovnejší podľa vlastnej fantázie.</p>	<p>Žiak pozná vizitku po vizuálnej stránke. Ovláda definíciu vizitky. Vie, ktoré údaje vizitka obsahuje. Žiak sa vie prostredníctvom nej predstaviť. Vie si vyrobiť vizitku pre seba alebo pre spolužiaka, rodiča a pod.</p>	<p>Prostredníctvom vizitky viesť žiakov k slušným návykom. Naučiť ich spoločenskému správaniu. Upevniť učivo o vlastných podstatných menách a ich pravopise. Precvičovať písomnú komunikáciu.</p>
-----------------------	---	--	---

PREDMET: Slovenský jazyk (čítanie a literárna výchova)			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Komunikačné ciele
Literatúra pre deti	Literárne texty sú zamerané na zvládnutie techniky čítania, na porozumenie prečítaného textu. Obsahujú témy prírodných motívov spojených s jesenným dozrievaním a s tematikou školy.	Vie vymenovať knihy pre deti a mládež, ktoré pozná z domu alebo knižnice. Pozná niektorých významných detských autorov. Vie porozprávať krátky dej z prečítanej knihy alebo vie povedať jej obsah.	Prostredníctvom čítania doplnkovej literatúry žiaci nadobúdajú lepšie čitateľské zručnosti. Vyjadrujú pocity zážitky z prečítanej literatúry. Nadobúdajú zručnosti vo vyhľadávaní detskej literatúry – orientácia v knižnici.
Poézia Próza Verš Odsek	Texty s tematikou rodiny, rodinné vzťahy, rodičia, starí rodičia, náhradní rodičia, adopcia. Rozdelenie literatúry na poéziu a prózu. V súvislosti s poéziou naučíme žiakov pojem verš. V súvislosti s prózou vysvetliť pojem odsek. Precvičiť pojmy na praktických literárnych ukázkach.	Žiak vie rozoznať poéziu od prózy. Vie v literárnom texte identifikovať verš. V prozaickom útvare rozozná odseky.	
Ľudová slovesnosť. Pranostika Ľudová rozprávka Prirovnanie	Krátke ľudové útvary. Pojem pranostika – vysvetliť, zoznámiť žiakov so známymi pranostikami. Vychádzame z poznatkov zo života, z prírody, prírodných úkazov a javov. Naučiť žiakov pojem prirovnanie, vedieť v literárnych útvaroch nájsť príklady na prirovnanie.	Žiak vie, čo je ľudová slovesnosť a ktoré literárne útvary obsahuje. Pozná pranostiku. Svojimi slovami ju vie charakterizovať. Vie vyhľadať pranostiku a niektoré najznámejšie si aj zapamätať a vie ich povedať. Ovláda pojem ľudová rozprávka, vie ju rozlíšiť od autorskej rozprávky. V texte vie vyhľadať prirovnanie,	Rozširovanie slovnej zásoby o nové slová, výrazy z ľudovej slovesnosti - slová v súčasnosti už nepoužívané (archaizmy, zastaralé slová).

		ovláda pojem prirovnanie.	
Autorská rozprávka Hlavná postava Vedľajšia postava	Autorská rozprávka – zoznámiť žiakov s ďalším druhom rozprávky. Vysvetliť pojem. Žiaci čítajú rozprávky nielen v učebnici, ale vyhľadávajú ich aj v časopisoch, v knižnici, doma. Všímajú si členenie rozprávky ako literárneho útvaru. Naučiť ich mená svetových rozprávkarov vedieť niekoľko názvov rozprávok.	Žiak pozná pojem autorská rozprávka. Pozná rozdiel medzi ľudovou a autorskou rozprávkou. Vie prakticky nájsť príklady autorskej rozprávky. Pozná členenie textu rozprávky a vie pomenovať jej výchovný cieľ. Pozná hlavnú a vedľajšie postavy rozprávky.	Žiaci vedia rozprávku správne prečítať po technickej stránke, pokúsia sa ju zdramatizovať, prípadne urobiť krátke divadelné predstavenie. Využívajú verbálnu i neverbálnu komunikáciu.
Príslovie Porekadlo	Rozšírenie vedomosti o nové literárne útvary ľudovej slovesnosti – príslovie, porekadlo. Vedieť, že porekadlo obsahuje na konci poučenie, vedieť ho vhodne výchovne využiť.	Žiak ovláda pojem príslovie a porekadlo. Vie vyhľadať príslovia a porekadlá v čítanke. Vie povedať výchovný cieľ príslovia. Žiak spoznáva frazémy v krátkych literárnych útvaroch, následne ich vie použiť v praxi.	Šikovnejší žiaci môžu priniesť krátke útvary ľudovej slovesnosti aj z domu, prípadne z knižnice.
Povešť Hlavná myšlienka	Naučiť žiakov pojem povest'. Oboznámiť ich s viacerými druhmi povesti. V tomto ročníku je potrebné dbať na vhodný výber. Povesti by mali byť jednoduchšie na pochopenie hlavnej myšlienky a nemali by obsahovať prvky naturalizmu.	Žiak ovláda pojem povest'. Vie, že existuje viac druhov povesti. Vie v povesti určiť hlavnú myšlienku. Po vypočutí textu vie sformulovať vlastnú reakciu na text. Vie vytvoriť krátke otázky k textu. Žiak sa pokúsi napísať krátky príbeh (povešť) sám.	Výchovné využitie povesti

PREDMET: Slovenský jazyk <i>(Jazyková zložka)</i>			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Kompetenčné ciele
Vybrané slová Delenie hlások Ohybné slovné druhy	Vybrané slová, písanie y, ý, v ďalších vybraných slovách a odvodených slovách. Delenie hlások, ohybné slovné druhy – podstatné mená, prídavné mená, zámená, číslovky, slovesá, základné pojmy, definícia, identifikácia v cvičeniach, určovanie kategórií.	Žiak si utvrdzuje pravopisné návyky v už prebratých vybraných slovách a nacvičuje nové vybrané a odvodené slová. Vie ich samostatne používať v cvičeniach, texte, v diktátoch a kontrolných cvičeniach.	Učivo gramatiky prepojiť s učivom slohovým. Využívať slohové témy (opis, inzerát, rozprávanie).
Pojem predpona Delenie predponových slov Slabičné a neslabičné predpony	Tvorenie slov. Odvodenie slov pomocou predpôn. Pravopis a výslovnosť predponových odvođenín. Slabičné a neslabičné predpony.	Žiak vie rozdeliť slová na predponu a slovotvorný základ. Vie tvoriť nové slová prostredníctvom rôznych predpôn. Vie identifikovať slabičné a neslabičné predpony. Pozná význam nových slov a vie ich používať vo vetách, v textoch.	Naučiť žiakov učivo o predponách, explicitne ho používať v slohových útvaroch. Rozširovanie slovnej zásoby.
Pravopis slov s i/í, y/ý po obojakej spoluhláske	Pravopis ďalších vybraných slov. Príbuzné slová. Poznať ich význam. Geografické názvy s i, í a y, ý po obojakej spoluhláske.	Získať pravopisné návyky v písaní ďalších vybraných slov a významovo príbuzných slov. Rozšíriť pravopisné zručnosti v písaní geografických názvov.	Využitie pravopisu vybraných slov pri tvorbe umeleckého a vecného textu, v rôznych komunikačných situáciách.

<p>Delenie hlások Znelé a neznelé hlásky Spodobovanie na konci slova, uprostred slova , na hranici slov</p>	<p>Spodobovanie spoluhlások. Pravopis a správna výslovnosť spoluhlások na konci slov, na morfematickom švíku, hranici slov. Rozdelenie hlások na znelé a neznelé. Identifikácia spodobovania. Vysvetliť pravidlo písania spoluhlásky <i>f</i>.</p>	<p>Žiak vie vymenovať znelé a neznelé spoluhlásky. Ovláda ich správnu výslovnosť na konci, v strede slov a na hranici dvoch slov. Vie, že pravidlo o spodobovaní platí len pre výslovnosť. V pravopise sa spoluhlásky zapisujú bez spodobenia. Pravidlo o spodobovaní žiak ovláda nielen teoreticky, ale dokáže ho používať najmä prakticky.</p>	<p>Praktické využitie v textoch (slohových alebo čítankových). Písanie diktátu a pravopisných cvičení. V tomto učive využívame najmä kognitívne kompetencie.</p>
<p>Priama reč Uvádzacia veta Bodkočiarka Úvodzovky</p>	<p>Definícia priamej reči. Úvodzovky v priamej reči. Písanie uvádzacej vety (pred, v strede alebo na konci priamej reči). Interpunkcia v priamej reči (bodkočiarka, čiarka, otáznik, výkričník).</p>	<p>Žiak vie identifikovať priamu reč v texte. Vie rozlíšiť uvádzaciu vetu od priamej reči. Vie prakticky používať priamu reč v písomnom prejave. Správne používa interpunkčné znamienka v priamej reči. Rozozná priamu reč v hovorenom slove.</p>	<p>Žiaci vedia pohotovo využívať učivo o priamej reči v rôznych komunikačných situáciách. Napr. v slohu - v rozhovore na danú tému alebo v interview.</p>
<p>Slovné druhy: Podstatné mená Prídavné mená Zámená Číslovky Slovesá Rozšírenie učiva o základných slovných druhoch. Podstatné mená, funkcia podstatných mien. Gramatické kategórie</p>	<p>Rozšírenie poznatkov o ohybných slovných druhoch. Gramatické kategórie rod, číslo a pád podstatných mien. Triediť a zoskupovať podstatné mená podľa rodu a zakončenia (podľa pádovej prípony a spoluhlásky pred ňou) ako prípravu na vyvedenie systému vzorov vo vyšších ročníkoch. Určiť rod, číslo a pád prídavných</p>	<p>Vie rozlíšiť všeobecné a vlastné podstatné mená. Vie uplatniť správny pravopis vo vlastných podstatných menách. Žiak ovláda jednotlivé pády (otázky aj ich latinské názvy). Podľa nich vie vyskloňovať podstatné mená. Ovláda tvary podstatného mien a vie ich používať v texte. Vie určovať gramatické kategórie rod, číslo</p>	<p>Poznatky o slovných druhoch aplikovať pri tvorbe textov, v jazykových alebo v slohových cvičeniach. Precvičovať kompetencie: motorické, pamäťové, analytické, aplikačné, informačné.</p>

<p>rod, číslo a pád podstatných mien. Zhoda podstatného a prídavného mena v rode, čísle a páde. Funkcia zámen. Druhy zámen.</p>	<p>mien na základe zhody s podstatným menom Zámená – funkcia zámen vo vete. Druhy zámen: osobné a privlastňovacie. Číslovky, definícia, delenie čísloviek na základné a radové. Pravopis čísloviek v obore do 100. Slovesá – zopakovať definíciu sloviess. Gramatické kategórie: osoba, číslo, čas sloviess. Neurčitok. Časovanie sloviess.</p>	<p>a pád podstatných mien. Rozozná zámená v texte. Vie, že nahrádzajú podstatné a prídavné mená. Vie určiť základné druhy zámen. Žiak vie nielen vyhľadať slovesá v texte a pozná ich funkciu, ale naučí sa aj gramatické kategórie sloviess (osoba, číslo a čas). Vie vyčíslovať slovesá. Vie určiť u sloviess neurčitok.</p>	
<p>Neohybné slovné druhy Funkcia neohybných slovných druhov vo vete. Príslovky Predložky Spojky Častice Citoslovčia</p>	<p>Neohybné slovné druhy. Triedenie neohybných slovných druhov. Ich funkcia a následne identifikácia v texte. Príslovky, predložky a spojky – slovné druhy, s ktorými sa žiaci stretli už v minulých ročníkoch. Učivo vyvodíme z cvičenia a textov. Naučíme žiakov pravopis predložiek a ich správnu výslovnosť. Vyvodíme ich z prvotných predložiek s priestorovým významom <i>na, do, v, s/so, z/zo</i> Pravopis a výslovnosť predložiek <i>s/so, z/zo</i>, pravopis a výslovnosť predložiek <i>s/so, k/ku</i> v spojení s osobnými zámenami.</p>	<p>Žiak vie triediť slovné druhy na ohybné a neohybné. Pozná funkciu neohybných slovných druhov a následne ich vie vymenovať. Vie ich identifikovať v cvičeniach, v texte. Žiak ovláda výslovnosť a pravopis predložiek. Vie používať spojky. Pozná spojky, ktoré sa vyskytujú v textoch najčastejšie. Vie ich prakticky používať vo vete. Menej známe neohybné slovné druhy – častice a citoslovčia vie identifikovať v texte. Pozná ich funkciu. Vie vymenovať aspoň niektoré a vie ich použiť v hovorenom aj písomnom prejave.</p>	<p>Pri neohybných slovných druhoch platia podobné komunikačné ciele ako pri ohybných slovných druhoch.</p>

	<p>Naučíme žiakov identifikovať v texte spojky Spojky – vyvodit' z textu, z aktívnej lexiky žiaka. Zameriame sa na najfrekvencovanejšie spojky (<i>a, ale, keď, aby, že atď.</i>). Častice – vyvodit' z textu, upozorniť na najviac používané výrazy súhlasu, nesúhlasu, istoty, pochybnosti (<i>áno/nie, hádam, asi, možno, naozaj, určite a i.</i>). Citoslovčia – vyvodit' z textu, zo zvukomalebných slov.</p>		
--	--	--	--

PREDMET: Slovenský jazyk <i>(sloh.</i>			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Komunikačné činnosti
Umelecký a vecný text Kľúčové slová	Poukázať na základné rozdiely medzi umeleckým a vecným textom. Najviac používané kľúčové slová v umeleckom a vecnom texte. Ich vyhľadávanie v texte. Reprodukcia podľa osnovy.	Žiak po prezentácii jednotlivých druhov textu vie každý pomenovať správnym pojmom. Pozná kľúčové slová a následne ich vie použiť v umeleckom alebo vo vecnom texte. Späťne ich vie v texte vyhľadať. Vie k textu vytvoriť osnovu. Ovláda pojem reprodukcia a vie ju prakticky zrealizovať. Žiak vie postrehnúť vecné chyby v počúvanom texte a vie ich opraviť.	Na motiváciu používať umelecké texty s CD nahrávkami alebo iné mediálne zdroje. Prezentovať oba druhy textov. V komunikačných prejavoch žiakov dbať na umelecký prednes. Zachytiť kľúčové údaje z písomného textu (formou poznámok). Podporovať tvorivosť na primeranej úrovni. Možno využiť tvorivé písanie.
Diskusia Názor	Pojem diskusia a názor. Diskutovať so žiakmi na rôzne témy (najlepšie také, ktoré sú z blízkeho okolia žiaka, zamerané na bežný život). Učiteľ môže umelo vytvoriť konfliktnú situáciu a následne vyzvať žiakov na prejavenie vlastného názoru k danej situácii. Situácia môže byť reálna alebo vymyslená.	Žiak vie diskutovať na určitú tému vybratú učiteľom/žiakom. Ovláda pojem diskusia. Dôraz kladie najmä na riešenie konfliktných situácií. Žiak vie vyriešiť primeranú konfliktnú situáciu. Pozná niektoré stratégie riešenia konfliktu. Vie sa napr. „pohádať“ so spolužiakom o nejakom probléme (primeraným spôsobom a primeranými jazykovými prostriedkami).	V ústnom prejave využívať verbálne i neverbálne prostriedky. V komunikačných situáciách používať niektoré stratégie na riešenie konfliktu. Napr. naučiť žiakov „hádať sa“ .
Opis osoby, ústne, písomne	Opis - neučíme definíciu slohového útvaru. Žiaci sa s opisom ako slohovým útvarom stretli už v 3. ročníku.	Žiak vie charakterizovať opis osoby. Vie ústne opísať vonkajšie črty osoby napr. spolužiaka, rodiča, súrodenca, kamaráta.	V písomnom prejave využívať metódy tvorivého písania.

	Vychádzame z vedomostí, ktoré o opise žiaci majú. Zamerať sa na opis osoby, ústne aj písomne . Všímať si charakteristické črty a vlastnosti osoby.	Pozná základné charakterové vlastnosti, povahové črty opisovanej osoby. Veľmi stručne vie danú osobu opísať aj písomne.	
Cielený rozhovor -Interview	Oboznámiť žiakov s cieľným rozhovorom – interview. Ide o nový pojem, s ktorým sa niektorí žiaci ešte nestretli. Tvorba otázok a odpovedí. Cvičenie vzájomnej komunikácie.	Žiak pozná definíciu cieľného rozhovoru. Pozná jeho cudzí názov – interview. Vie skoncipovať jednoduché otázky a odpovede. Napr. so spolužiakom zrealizuje krátke interview o aktuálnej udalosti.	Využívať kreativitu žiakov. Pripraviť otázky na interview s nejakou známou osobnosťou napr. spisovateľom pre deti a mládež alebo známym športovcom, lekárom a pod.
Reprodukcia Reprodukcia rozprávania, časová postupnosť	Naučiť žiakov pojem reprodukcia textu. Naučiť žiakov reprodukovať nejakú udalosť zo svojho života, alebo života iných ľudí napr. príbuzných, kamarátov a pod. Naučiť žiakov reprodukovať rozprávanie. Dodržať časovú postupnosť deja.	Žiak ovláda pojem reprodukcia rozprávania. Vie ju konkrétne zrealizovať v ústnom podaní. Dodržiava časovú postupnosť veci, ktoré sa udiali na začiatku, stručný popis udalosti, ukončenie – záver.	
Koncept	Náčrt alebo koncept. Definícia. Vysvetliť na príklade. Realizácia konceptu v praxi.	Žiak ovláda definíciu konceptu/náčrtu. Vie vytvoriť náčrt slohového útvaru.	
Plagát	Pojem <i>plagát</i> . Všímnúť si udalosť spoločenského alebo kultúrneho diania, ktorá sa má stať v najbližšom čase. Vytvoriť o nej plagát. Sústrediť sa na text. Všímnúť si prvky, ktoré musí plagát obsahovať. Pokús o vytvorenie plagátu v skupine spolužakov.	Žiak vie zdefinovať pojem plagát. Vie na aké účely sa používa. Vie vytvoriť jednoduchý plagát k nejakej aktuálnej udalosti. Žiak realizuje plagát najprv v skupine, potom sám.	Využiť medzipredmetové vzťahy iných predmetov: napr. IKT, výtvarná výchova, mediálna výchova. Využiť kreativitu žiakov.

PREDMET: Slovenský jazyk (čítanie a literárna výchova)			
Pojmy	Obsahový štandard	Výkonový štandard	Komunikačné ciele
<p>Umelecká literatúra Divadelná hra</p>	<p>Oboznámiť žiakov s pojmom umelecká literatúra. Spojiť ho s už prebratými pojmami v 3. ročníku ZŠ: poézia a próza a doplniť o pojem dráma. Učivo zdokumentovať na konkrétnych ukázkach slovenskej aj zahraničnej detskej umeleckej literatúry. Poukázať na rozdiely medzi umeleckou a vecnou (neumeleckou) literatúrou, žiakov tento pojem neučíme. Pojem divadelná hra. Dramatické umenie – dráma je ďalším literárnym druhom. Realizuje sa v divadle. Dramatickým žánrom určeným najmä detskému príjemcovi je bábková hra, bábkové divadlo (<i>maňuškové, marionetové, javajkové</i>). Pojmy bábkového divadla neučíme, iba zopakujeme (opakovanie z 3. ročníka ZŠ). Žiakov oboznámime s najznámejšími autormi divadelných hier a ich dielami pre deti a mládež.. Uviesť príklad divadelnej hry. Naučiť žiakov interpretovať divadelnú hru – dôraz</p>	<p>Vedieť pojem umelecká literatúra. Vedieť ho odlíšiť od vecnej literatúry. Žiak vie, že k umeleckej literatúre patrí poézia, próza a dráma. Pojem dráma žiak nemusí ovládať. Neskôr ho rozvineme pri pojme divadelná hra. Žiak vie recitovať jednu - dve básne z tvorby najznámejších slovenských alebo zahraničných básnikov. Dokáže predniesť kratšie prozaické dielo. Dôraz sa kladie na recitáciu, výrazové prostriedky v prednese. Žiak ovláda pojem divadelná hra. Vie svojimi slovami opísať, čo je divadelná hra, vie to povedať na základe osobnej skúsenosti. Môže povedať názvy divadelných hier, ktoré pozná. Pozná významných slovenských alebo zahraničných autorov divadelných hier. Vie divadelnú hru interpretovať v kolektíve žiakov. Talentovaní žiaci môžu vytvoriť samy kratšiu divadelnú hru so života detí. Vedia ju spoločne zahrať.</p>	<p>Prostredníctvom čítania doplnkovej literatúry žiaci nadobúdajú lepšie čitateľské zručnosti. V prozaických dielach upevňovať čitateľské kompetencie zamerané najmä na čítanie s porozumením. Vyjadriť pocity, zážitky z prečítanej literatúry. Nadobudnúť zručnosti vo vyhľadávaní detskej literatúry – orientácia v knižnici. Talentovaní žiaci sa zúčastnia rôznych literárnych súťaží. Učiteľ pred tým môže zorganizovať súťaž (triedne kolo). Škola alebo trieda sa môže zúčastniť detského divadelného predstavenia. Výchovne využiť správanie žiakov v divadle. Využiť medzipredmetové vzťahy s výtvarnou výchovou, pracovným vyučovaním, zostrojiť si kostýmy k divadelnej hre. Zručnosti využiť pri prezentácii v rámci školskej slávnosti. Využiť kreativitu žiakov.</p>

	<p>kladieme na dramatizáciu. Dramatizáciu realizovať v triede, zahrať si divadelné predstavenie. Viesť žiakov k tomu, aby si vedeli vytvoriť sami divadelnú hru s jednoduchým námetom a pokúsili sa ju aj zahrať.</p>		
<p>Rozhlas Televízia Film - kino</p>	<p>Základné druhy médií. Zavedenie pojmov: rozhlas, televízia a film - kino. Vyzdvihnúť ich funkciu pre spoločnosť aj pre jednotlivca. Znaky, ktorými sa navzájom odlišujú. Pojmy nie sú pre žiaka úplne neznáme. Využiť poznatky z bežného života dieťaťa. Pojmy vyvodit' z reálneho prostredia žiaka. Ich využitie v každodennom živote. Výchovné využitie - vhodnosť a nevhodnosť programov pre deti a mládež. Ich vplyv na duševné zdravie dieťaťa. Niektoré programy (sfilmované príbehy, rozprávky alebo iné dramatické diela) vychádzajú prevažne z umeleckej literatúry, ktorú žiaci poznajú z čítania. Učivo je vhodné prepojiť aj s učivom o divadelnej hre, ktorá sa inscenuje nielen v divadle, ale i v televízii, rozhlase a filme.</p>	<p>Žiak pozná pojem rozhlas, televízia, film (médiá). Vie ich pomenovať a vie ich navzájom od seba odlišiť. Pozná charakteristické znaky rozhlasu, televízie a filmu. Vie kde sídli, pozná budovu slovenského rozhlasu, slovenskej televízie (prípadne iných televízií) a filmu (kiná). Film v minulosti a dnes. Vie, že sa film v minulosti premietal v kinách. V súčasnosti na premietanie filmu slúži aj televízia, prípadne prehrávače DVD, videorekordéry. Žiak pozná niektoré literárne diela, rozprávky alebo iné literárne žánre, ktoré boli sfilmované. Žiak sa vie primerane správať v kine.</p>	<p>Výchovné využitie vhodnosti televíznych a filmových predstavení. Ak má učiteľ možnosť urobí exkurziu do budovy SR,STV.</p>
<p>Dialóg</p>	<p>Dialóg je súvislý rozhovor dvoch alebo viacerých osôb, ktoré sú v priamom a vzájomnom kontakte.</p>	<p>Žiak vie pojem dialóg. Vie kedy vzniká a koľko osôb sa na ňom zúčastňuje. Vie ho identifikovať</p>	<p>Pri realizácii dialógu v rámci tvorivosti povzbudzujeme žiakov, aby sami dokázali skoncipovať</p>

	<p>Dialóg chápeme najmä v súvislosti s literárnym alebo dramatickým dielom. V súvislosti s dialógom sa vyskytuje prítomnosť pohybových prvkov, ktorými sa jazykový prejav dopĺňa, dokresľuje, obmieňa alebo celkom supluje. Napr. namiesto jazykových prostriedkov sa používajú prostriedky mimojazykové napr. gestikulácia, mimika.</p>	<p>v texte a dokáže ho aj prakticky zrealizovať. Pri dialógu vie využívať gestikuláciu, mimiku.</p>	<p>dialóg, prípadne ho vedeli aj prakticky predniesť. Využívame kompetencie tvorivosti a ústnu prezentáciu.</p>
<p>Kapitola Strofa Rým</p>	<p>Členenie textu na menšie jednotky. Kapitola – pojem, charakteristické členenie najmä v knižkách. Ide o architektonickú jednotku, menšiu než diel (zväzok). Strofa je skupina veršov oddelená od ďalšej strofy. Rým zvuková zhoda slabík na konci veršov.</p>	<p>Žiak ovláda pojmy z učebnice v súvislosti z textom. Vie v básni identifikovať rým, ovláda nielen pojem, ale aj definíciu. To isté platí aj o strofe a kapitole. Žiak vie prakticky rozlišovať v textoch strofy a kapitoly. Ide o pragmatickú stránku výučby. V učive o rýme podľa zakončenia rozozná 3 druhy rýmov: združený aabb, abab, abba. Vie ich prakticky v básni vyhľadať.</p>	<p>Pri výučbe a klasifikácii pojmov využívať analytické zručnosti. Realizovať analýzu textu, vyhľadať kapitoly, strofy a rýmy.</p>
<p>Bájka</p>	<p>Pojem: <i>bájka</i>. Ide o vymyslený príbeh s výchovným zameraním, v ktorom vystupujú zvieratá alebo neživé predmety, ktoré konajú a hovoria ako ľudské bytosti. Z <i>bájky</i> vždy vyplýva ponaučenie. Najznámejším <i>bájkárom</i> a zakladateľom <i>bájky</i> bol Ezop. V našej literatúre J. Záborský.</p>	<p>Žiak ovláda pojem <i>bájka</i>. Pozná text, ktorý je <i>bájkou</i> a vie ho odlíšiť od iných textov umeleckej literatúry. Po prečítaní <i>bájky</i> vie povedať ponaučenie, ktoré obsahuje. Pozná meno Ezopa ako najznámejšieho autora <i>bájok</i> a tiež pozná meno J. Záborského – nášho významného <i>bájkara</i>.</p>	<p>Žiaci pracujú s textami <i>bájok</i> nielen v súvislosti s ich čítaním a interpretáciou, ale snažia sa napríklad aj o ich vyjadrenie prostredníctvom výtvarného prejavu. Využiť medzipredmetové vzťahy výtvarnej výchovy a IKT.</p>

Komiks	Naučiť žiakov pojem komiks. Je to sekvenčne usporiadaná postupnosť obrázkov alebo graficky spracovaný (kreslený) príbeh. Má svoj dej a na čitateľa pôsobí esteticky. Text môže byť umiestnený alebo v bublinách uprostred textu alebo na okrajovej časti obrázka. Obrázky sú často doplnené zvukomalebnými výrazmi.	Žiak ovláda pojem komiks. Vie ho odlíšiť od iného druhu detskej literatúry. Vie prečítať dej komiksu. Pozná postupnosť deja. Vie, ktoré obrázky sú pred nejakou udalosťou, a ktoré nasledujú za ňou. Vie usporiadať obrázky podľa sledu deja. Vie sám alebo za pomoci spolužiakov nakresliť krátky komiks a napísať k nemu text.	Využiť medzipredmetové vzťahy s výtvarnou výchovou, IKT. Komiks môžu žiaci vytvárať aj na hodinách IKT, na počítači. Je potrebné pozornosť zamerať najmä na dejovú a literárnu stránku komiksu, najmä na postupnosť deja (udalosti) vyjadrenej v komikse. Využiť tvorivé písanie.
---------------	---	--	---

Poznámka: Všetky pojmy v obsahu čítania a literárnej výchovy sa viažu k literárnym textom uvedeným v učebnici Čítanka pre 4. ročník ZŠ. Učiteľ aj žiak ovláda len definície a poučky uvedené v učebnici Čítanka pre 4. ročník ZŠ. Je potrebné, aby ich učiteľ preberal s dôrazom na upevnenie čitateľských kompetencií. Predpokladáme, že technika čítania je v tomto ročníku už zvládnutá na dobrej úrovni. Zameriame sa teda predovšetkým na čítanie s porozumením. Využívame k tomu otázky a úlohy koncipované ku každému článku a príslušné PZ. Ak učiteľ zistí, že tieto materiály nepostačujú na dostatočné zvládnutie čítania s porozumením, potom môže siahnuť po vlastnej dostupnej literatúre, didaktických pomôckach, aby takto v čo najširšej miere zvládol predpísané učivo.

Spracovali: PaedDr. Marta **MANCOVÁ**
Mgr. Kamila **ŠTEFEKOVÁ**